

167

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 2 lutego 2009 r.

w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia miejsc kwarantanny, stacji kwarantanny, miejsc odpoczynku zwierząt, miejsc przeładunku zwierząt oraz miejsc wymiany wody przy transporcie zwierząt akwakultury²⁾

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. Nr 213, poz. 1342) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe wymagania weterynaryjne dla prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia:

- 1) miejsc kwarantanny lub stacji kwarantanny dla przywożonych na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej ptaków innych niż wymienione w art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 318/2007 z dnia 23 marca 2007 r. ustanawiającego warunki dotyczące zdrowia zwierząt dla przywozu niektórych rodzajów ptaków do Wspólnoty i warunki kwarantanny dotyczące takiego przywozu (Dz. Urz. UE L 84 z 24.03.2007, str. 7, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 318/2007”;
- 2) miejsc kwarantanny dla zwierząt akwakultury;
- 3) stacji kwarantanny dla zwierząt innych niż określone w pkt 1;
- 4) miejsc odpoczynku zwierząt;
- 5) miejsc przeładunku zwierząt;
- 6) miejsc wymiany wody przy transporcie zwierząt akwakultury.

§ 2. Szczegółowe wymagania weterynaryjne dla prowadzenia działalności, o której mowa w § 1 pkt 1, są określone w rozporządzeniu 318/2007 w załączniku IV w rozdziale 1 i 2.

§ 3. 1. Szczegółowe wymagania weterynaryjne dla prowadzenia działalności, o której mowa w § 1 pkt 2, są określone w decyzji Komisji 2008/946/WE z dnia 12 grudnia 2008 r. wdrażającej dyrektywę Rady 2006/88/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących kwarantanny zwierząt akwakultury (Dz. Urz. UE L 337 z 16.12.2008, str. 94).

2. Podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 2, powinny także spełniać wymagania weterynaryjne dla prowadzenia działalności w zakresie prowadzenia przedsiębiorstwa produkcyjnego sektora akwakultury, które są określone w § 3—6, 9, 13, 15, § 18 ust. 1 i 3, § 20, 22 i 23 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 października 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie sektora akwakultury (Dz. U. Nr 190, poz. 1167).

§ 4. Stacja kwarantanny, o której mowa w § 1 pkt 3, powinna spełniać wymagania, o których mowa w art. 17 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2003 r. o weterynaryjnej kontroli granicznej (Dz. U. Nr 165, poz. 1590, z późn. zm.³⁾).

§ 5. 1. W stacji kwarantanny, o której mowa w § 1 pkt 3, wyznacza się wydzielone miejsce do:

- 1) przechowywania nawozów naturalnych w rozumieniu przepisów o nawozach i nawożeniu;
- 2) przetrzymywania zwłok padłych zwierząt;
- 3) czyszczenia i odkażania środków transportu.

2. Do stacji kwarantanny doprowadza się bieżącą wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

3. Stację kwarantanny wyposaża się w sprzęt lub urządzenia służące do załadunku lub wyładunku zwierząt, w tym stałe lub przenośne rampy o kącie nachylenia nieprzekraczającym 20°, z bokami trwale zabezpieczającymi zwierzęta przed upadkiem i podłogą o nieśliskiej nawierzchni.

4. W stacji kwarantanny ściany i podłogi pomieszczeń dla zwierząt, sprzęt i urządzenia powinny być wykonane z materiałów nieszkodliwych dla zdrowia zwierząt, nadających się do czyszczenia i odkażania.

5. Podłoga w pomieszczeniach dla zwierząt powinna być twarda, równa i stabilna, o gładkiej, nieśliskiej nawierzchni.

6. Pomieszczenie do przeprowadzania badań lub leczenia zwierząt wyposaża się w urządzenia do unieruchamiania zwierząt.

§ 6. 1. Stację kwarantanny, o której mowa w § 1 pkt 3, ogradza się i zabezpiecza przed dostępem zwierząt innych niż poddawane kwarantannie.

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 216, poz. 1599).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają częściowo postanowienia dyrektywy Rady 2006/88/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie wymogów w zakresie zdrowia zwierząt akwakultury i produktów akwakultury oraz zapobiegania niektórym chorobom zwierząt wodnych i zwalczania tych chorób (Dz. Urz. UE L 328 z 24.11.2006, str. 14).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 69, poz. 625, z 2006 r. Nr 17, poz. 127, z 2007 r. Nr 133, poz. 920 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056.

2. Przed wejściem na teren stacji kwarantanny umieszcza się tablicę ostrzegawczą z napisem: „Kwarantanna zwierząt — osobom nieupoważnionym wstęp wzbroniony”.

3. Przed wjazdem i wejściem na teren stacji kwarantanny oraz w wejściach do pomieszczeń dla zwierząt wykłada się maty nasączone produktem biobójczym w taki sposób, aby były wilgotne.

4. W stacji kwarantanny wyznacza się osoby wyłącznie do obsługi zwierząt objętych kwarantanną.

5. Osoby wchodzące na teren stacji kwarantanny wyposaża się w obuwie i odzież ochronną.

§ 7. W stacji kwarantanny, o której mowa w § 1 pkt 3, zapewnia się oddzielne pomieszczenia do:

- 1) przetrzymywania:
  - a) zwierząt,
  - b) pasz,
  - c) produktów biobójczych;
- 2) przeprowadzania badań lub leczenia zwierząt;
- 3) izolacji zwierząt chorych, rannych lub wymagających indywidualnej opieki.

§ 8. Przed każdym przyjęciem zwierząt do stacji kwarantanny, o której mowa w § 1 pkt 3:

- 1) pomieszczenia przeznaczone do przetrzymywania zwierząt oczyszcza się i odkaża;
- 2) zapewnia się ilość paszy wystarczającą do utrzymania zwierząt przez czas przewidziany do odbycia kwarantanny.

§ 9. 1. Podmiot prowadzący stację kwarantanny, o której mowa w § 1 pkt 3, prowadzi ewidencję zwierząt poddawanych kwarantannie.

2. Ewidencja zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę posiadacza oraz adres gospodarstwa, z którego zwierzęta zostały dostarczone;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres posiadacza zwierząt albo weterynaryjny numer identyfikacyjny — w przypadku gdy zwierzęta zostały dostarczone przez podmiot prowadzący działalność w zakresie obrotu, pośrednictwa w tym obrocie lub skupu zwierząt;
- 3) daty wprowadzenia zwierząt do stacji kwarantanny i ich wyprowadzenia z tej stacji;
- 4) numer identyfikacyjny zwierzęcia — w przypadku zwierząt określonych w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 5) numer i datę wystawienia świadectwa zdrowia przyjmowanych zwierząt albo innego dokumentu umożliwiającego identyfikację zwierząt oraz imię i nazwisko wystawiającego świadectwo albo inny dokument umożliwiający identyfikację;

6) miejsce przeznaczenia zwierząt;

7) numer rejestracyjny środka transportu, którym dostarczono zwierzęta do stacji kwarantanny lub odebrano je z tej stacji;

8) imiona i nazwiska oraz adresy konwojentów oraz kierowców dostarczających i odbierających zwierzęta.

§ 10. 1. Po przybyciu do stacji kwarantanny, o której mowa w § 1 pkt 3, lub miejsca przeładunku zwierzęta powinny być bezzwłocznie wyładowane, w sposób zabezpieczający je przed upadkiem i urazami, bez narażania ich na zbędny stres, ból i cierpienie.

2. Przy wyładunku zwierząt opornych dopuszcza się użycie przyrządów elektrycznych o niskim napięciu.

3. Przyrządy elektryczne mogą być stosowane wyłącznie u dorosłego bydła i świń, w mięśnie zadu, przez czas nie dłuższy niż 2 sekundy, jeżeli jednocześnie zapewniono swobodną przestrzeń przed zwierzęciem.

4. W sytuacjach zagrażających zdrowiu albo bezpieczeństwu zwierząt lub ludzi zwierzęta wyładowuje się pojedynczo.

§ 11. 1. Miejsce przeładunku zwierząt wyposaża się w sprzęt lub urządzenia służące do:

- 1) karmienia i pojenia zwierząt;
- 2) czyszczenia i odkażania pomieszczeń, wyposażenia tych pomieszczeń i środków transportu.

2. Pomieszczenia dla zwierząt wyposaża się w stałe lub przenośne oświetlenie umożliwiające kontrolę i dogłębne oglądanie zwierząt.

3. Do miejsc przeładunku zwierząt przepisy § 5 i § 6 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 12. 1. Miejsce przeładunku zwierząt wyposaża się w zamkniętą bramę wjazdową i matę dezynfekcyjną o szerokości zapewniającej odkażenie kół pojazdu na całym ich obwodzie.

2. W miejscu przeładunku wydziela się odrębne pomieszczenia do:

- 1) przeprowadzania badań lub leczenia zwierząt;
- 2) przetrzymywania zwierząt nienadających się do dalszego transportu.

3. Osoby zatrudnione w miejscu przeładunku wyposaża się w obuwie i odzież ochronną.

§ 13. 1. Podmiot prowadzący miejsce przeładunku zwierząt prowadzi ewidencję przeładowywanych zwierząt.

2. Ewidencja zawiera:

- 1) datę i godzinę wwozu zwierząt do miejsca przeładunku i ich wywozu z tego miejsca;

- 2) numer i datę wystawienia świadectwa zdrowia przyjmowanych zwierząt albo innego dokumentu umożliwiającego identyfikację zwierząt oraz imię i nazwisko wystawiającego świadectwo albo inny dokument umożliwiający identyfikację;
- 3) liczbę i gatunek zwierząt:
  - a) wwożonych do miejsca przeładunku,
  - b) chorych, rannych i padłych, znajdujących się w transportowanej grupie zwierząt,
  - c) zranionych przy wyładunku lub załadunku,
  - d) nienadających się do dalszego transportu;
- 4) numery identyfikacyjne zwierząt — w przypadku zwierząt określonych w przepisach o systemie identyfikacji i rejestracji zwierząt;
- 5) numery rejestracyjne pojazdów wwożących zwierzęta do miejsca przeładunku i wywożących je z tego miejsca;
- 6) imiona i nazwiska oraz adresy konwojentów oraz kierowców dostarczających i odbierających zwierzęta.

§ 14. 1. Dane, o których mowa w § 9 ust. 2 i § 13 ust. 2, wpisuje się do ewidencji na podstawie:

- 1) dokumentów, w które są zaopatrzone zwierzęta;
- 2) oznakowania zwierząt;
- 3) decyzji powiatowego lekarza weterynarii o dopuszczeniu środka transportu do przewozu zwierząt;
- 4) dowodów tożsamości konwojentów oraz kierowców.

2. Ewidencję prowadzi się w formie papierowej — pismem drukowanym lub przy użyciu systemu informatycznego.

3. Skreślenia i poprawki potwierdza się podpisem osoby dokonującej wpisu.

4. W przypadku gdy ewidencja jest prowadzona wyłącznie przy użyciu systemu informatycznego, wydruki sporządza się niezwłocznie po dokonaniu wpisu, a ich dokonanie potwierdza się pieczęcią oraz podpisem osoby dokonującej wpisu.

5. Ewidencję przechowuje się przez 3 lata od dnia dokonania w niej ostatniego wpisu.

§ 15. Do miejsca odpoczynku, miejsca przeładunku zwierząt oraz miejsca wymiany wody przy transporcie zwierząt akwakultury przyjmuje się zwierzęta spełniające wymagania weterynaryjne w handlu zwierzętami.

§ 16. Szczegółowe wymagania weterynaryjne dla miejsc odpoczynku są określone w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1255/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. dotyczącym kryteriów wspólnotowych dla punktów kontroli oraz zmieniającym plan trasy określony w załączniku do dyrektywy 91/628/EWG (Dz. Urz. WE L 174

z 02.07.1997, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 21, str. 174, z późn. zm.).

§ 17. 1. Przy prowadzeniu miejsc wymiany wody przy transporcie zwierząt akwakultury powinny być spełnione wymagania określone w § 3—6, § 9, 13, 15, § 18 ust. 1 i 3, § 20, 22 i 23 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 października 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie sektora akwakultury.

2. Miejsce wymiany wody przy transporcie zwierząt akwakultury wyposaża się w urządzenia doprowadzające wodę, umożliwiające likwidację czynników chorobotwórczych wywołujących choroby zakaźne zwierząt akwakultury, podlegające obowiązkowi zwalczania, oraz w urządzenia odprowadzające wodę, zapobiegające zanieczyszczeniu środowiska lub bezpośredniemu przenikaniu tej wody do otwartego morza, śródlądowych wód powierzchniowych i podziemnych oraz urządzeń wodnych służących do chowu lub hodowli zwierząt akwakultury w rozumieniu przepisów prawa wodnego, które nie powodują zagrożenia zdrowia przewożonych zwierząt akwakultury, zwierząt wodnych w miejscu wymiany wody i w miejscu przeznaczenia.

§ 18. Przepisów § 2 i 4 oraz § 5—16 nie stosuje się do zwierząt akwakultury.

§ 19. Powiatowy lekarz weterynarii wydaje decyzję, o której mowa w:

1) art. 8 ust. 1:

- a) pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, zwanej dalej „ustawą” — w przypadku niespełnienia wymagań określonych w:

— rozporządzeniu 318/2007 w załączniku IV w rozdziale 1 i 2, przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 1,

— decyzji Komisji 2008/946/WE z dnia 12 grudnia 2008 r. wdrażającej dyrektywę Rady 2006/88/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących kwarantanny zwierząt akwakultury oraz w § 6, 9, 13, 15 i 23 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 października 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie sektora akwakultury, przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 2,

— § 5—10, przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 3,

— § 6—10, przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 5,

— w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1255/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. dotyczącym kryteriów wspólnotowych dla punktów kontroli oraz zmieniającym plan trasy określony w załączniku do dyrektywy 91/628/EWG, przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 4,

— § 6, 9, 13, 15 i 23 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 października 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie sektora akwakultury oraz w § 17 ust. 2, przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 6,

b) pkt 3 ustawy:

— w zakresie handlu zwierzętami — w przypadku niespełnienia wymagań weterynaryjnych określonych w § 11, przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 5,

— w zakresie handlu zwierzętami — w przypadku niespełnienia wymagań weterynaryjnych określonych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1255/97 z dnia 25 czerwca 1997 r. dotyczącym kryteriów wspólnotowych dla punktów kontroli oraz zmieniającym plan trasy określony w załączniku do dyrektywy 91/628/EWG w części A w ust. 1 i 2, w części B w ust. 1, ust. 2 lit. a, c—f i ust. 5 oraz w części C w ust. 5, przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 4,

— w przypadku niespełnienia wymagań określonych w § 3, 18, 20 i 22 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 października 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie sektora akwakultury, przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 2,

— w przypadku niespełnienia wymagań określonych w § 3, 18, 20 i 22 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 października 2008 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia działalności w zakresie sektora akwakultury, przez podmioty prowadzące działalność, o której mowa w § 1 pkt 6;

2) art. 9 ust. 1 ustawy — w przypadku niezastosowania się do nakazu lub zakazu określonego w decyzji wydanej na podstawie art. 8 ust. 1 pkt 1 lub 3 ustawy, w terminie określonym w tej decyzji.

§ 20. Do ponownego stwierdzenia spełniania wymagań weterynaryjnych, w przypadku decyzji, o której mowa w art. 9 ust. 1 ustawy, jest niezbędne spełnianie wymagań określonych dla danego rodzaju działalności.

§ 21. Traci moc rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie szczegółowych wymagań weterynaryjnych dla prowadzenia stacji kwarantanny, miejsc odpoczynku lub przeładunku zwierząt oraz miejsc wymiany wody przy transporcie zwierząt akwakultury (Dz. U. Nr 64, poz. 453).

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *M. Sawicki*